

Chúa Về Trời

Trương Thế Bạch

1. Chúa lên trời, hợp hoan thiên quốc ca mừng, vâng trời
2. Chúa lên trời, Người đi lên với Chúa Cha, để lại
3. Ngược trông về, nhìn lên thiên quốc xa vời, niềm đợi
4. Dưới gian trần hằng mong Chúa vẫn thương con, chẳng bỏ

mây đưa bước chân Người, nhẹ nhẹ nâng đưa Chúa lên trời, bao nỗi
đây thương nhớ con người, này Người đi mở lối lên trời, đi trước
mong mơ ước một ngày, được về trên bên Chúa muôn đời, con thấy
con nơi thế gian này, Người chẳng quên nhân thế đọa đày, ban Thánh

niềm theo Chúa lên cao. Bao yêu thương để lại trần đời, nay chia
để dọn chỗ cho con. Nay chia ly mong ngày gặp lại, nơi xa
lòng xao xuyên trông mong. Như âm vang tiếng Người gọi mời, con vươn
Thần gửi xuống nhân gian. Con an vui có Người đồng hành, con hân

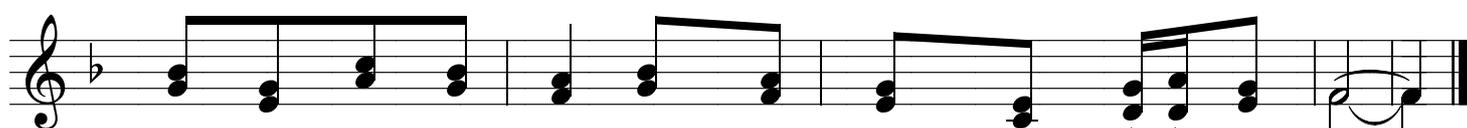
ly xa vời tình Người, nhưng nhớ nhiều nhân thế đơn côi. Nơi dương
xăm mơ ngày được về, trên cõi trời bên Chúa yêu thương. Con an
lên xin Người dìu về, bên Chúa Trời bên Chúa yêu thương. Trên thiên
hoan bước nhẹ về trời, con tiến về theo Chúa con đi. Trên quê

gian bao là mến thương, xin gửi lên trên trời dấu yêu.
vui trên đời bước đi, đi tới quê trên trời dấu yêu. Đk. Con ngược trông
cung quê trời dấu yêu, nơi thế gian con hằng ước mong.
hương con hằng ước mơ, xin hưởng lên quê trời dấu yêu.

lên trời cao xa khuất mây ngàn, nhìn Chúa lên thiên quốc xa vời. Chúa thương

con dìu bước con đi, bước theo chân Người đến quê trời.